

בבית המשפט העליון

רע"א 9338/12

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: נחום מנבר

נגד

המשיבים: 1. עו"ד ישראל שפּלר - הנאמן לנכסי החייב
2. כונס הנכסים הרשמי

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 15.11.2012 בפש"ר 1407/01 שניתנה על ידי כבוד השופטת דניה קרת-מאיר

בשם המבקש: עו"ד שוקי שועלי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ד' קרת-מאיר) בפש"ר 1407/01 מיום 15.11.2012, במסגרתה נדחתה בקשת המבקש להורות על ביטול מינויו של הנאמן על נכסיו ועל העברתו מתפקידו.

עיקרי העובדות

2. ביום 15.9.2003 ניתן נגד המבקש צו כינוס נכסים. צו הכינוס ניתן בשעה שהמבקש שהה במאסר, עונש שהוטל עליו לרצות משנת 1997 ועד לשנת 2011. ביום 30.6.2004 מונה עו"ד ישראל שפּלר לתפקיד המנהל המיוחד ולאחר מכן כנאמן לנכסי המבקש (להלן: הנאמן).

3. ביום 23.5.2012 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה להעביר את הנאמן מתפקידו. לטענתו, נמנע הנאמן מחקירתו בין השנים 2004-2011, וגם לאחר שחרורו ממאסר נמנע מלזמנו לחקירה. כמו כן נטען כי הנאמן לא פעל באופן סביר למיצוי השבת חלקו של המבקש בכספי תמורת מכר וילת מגוריו בצרפת, וכי הוילה נמכרה במחצית משווייה. עוד נטען כי הנאמן מסרבל את ההליכים וכי הוא נטול ניטרליות בכל הנוגע להליכי פשיטת הרגל. לראיה הצביע המבקש על התנגדותו של הנאמן לבקשת

ההפטר. בתגובה טען הנאמן כי המבקש פעל בשיהוי רב וכי לראשונה פנה אליו בא כוחו בשנת 2009, על אף שקיבל יפוי כוח מאת המבקש עוד בשנת 2003. כמו כן טען הנאמן כי מיצה את הליכי השבת הכספים ממכירת הוילה. הנאמן הוסיף וטען כי עשה ניסיונות לחקור את המבקש, אך אלו לא נענו בחיוב מצדו. כונס הנכסים הרשמי לא מצא עילה להמליץ על סטייה מן הכלל לפיו החייב אינו בוחר את זהות הנאמן מקום בו ההליך נפתח לבקשת נושה. עוד טען כונס הנכסים הרשמי כי תמוהה בקשת המבקש בעת הזו, שבה עושה הנאמן מאמצים למצות את החקירה וכאשר בעניינים רבים חלה התקדמות, ועולה חשש שמא בקשה זו מוגשת ממניעים לא ענייניים.

החלטת בית המשפט המחוזי

4. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקש והדגיש כי כלל הוא, במיוחד בהליכי פשיטת רגל אשר נפתחו ביוזמת נושים, כי לא החייב הוא אשר אמון על אופן ניהולו של ההליך ועל זהות הנאמן. בית המשפט המחוזי עמד על כך כי כלל הנושים בתיק זה סבורים כי על הנאמן להמשיך בתפקידו. בית המשפט הוסיף וקבע כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. בית המשפט סקר בהרחבה את ההליכים והבקשות השונות בתיק וציין כי בקשת המבקש להעביר את הנאמן מתפקידו הוגשה לאחר בקשת הנאמן לדחיית הדיון בבקשת ההפטר לאור הצורך להשלים חקירות שונות. באשר לכספי מכירת הוילה קבע בית המשפט כי אין לבוא בטענות כלפי הנאמן בעניין זה, וזאת לאור התנהלותו של המבקש בעבר אשר הצהיר כי הוילה נמכרה בהסכמתו ולא העלה טענות ביחס להתנהלות הנאמן בנושא. בית המשפט אף תיאר את ההתקשרות בין הנאמן לבין המבקש במהלך השנים, ממנה עולה כי המבקש הבהיר לנאמן בשנת 2005 כי אין מקום או רלוונטיות לביצוע חקירה. לאור האמור דחה בית המשפט את טענת המבקש לפיה השתהה הנאמן בחקירתו. באשר לטענות המבקש להעדר ניטרליות מצד הנאמן, קבע בית המשפט כי הנאמן לא הביע עמדה ביחס לתביעות החוב, וכי הארכות מועד נעשו תוך התייעצות עם כונס הנכסים הרשמי. לאור האמור, קבע בית המשפט כי אין בסיס לבקשתו של המבקש להעביר את הנאמן מתפקידו. כמו כן נקבע כי הנאמן ימשיך בביצוע תפקידו וימצה את החקירות השונות המתבצעות כיום כדי שניתן יהיה לחקור את המבקש באופן ענייני.

עיקרי בקשת רשות הערעור

5. לטענת המבקש, שגה בית המשפט כשדחה את בקשתו להעביר את הנאמן מתפקידו. לטענתו, בית המשפט המחוזי לא ייחס משקל ראוי לשיהוי ולאי מיצוי הליכי החקירה; למחדליו של הנאמן בגביית הכספים המגיעים לקופת פשיטת הרגל, בפרט בנושא העברת הכספים ממכירת הוילה; ליחסים העכורים בין המבקש לנאמן, נוכח

היעדר הניטרליות של הנאמן כלפי המבקש. עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט בקובעו כי הנאמן ימשיך לחקור בדבר הכספים המגיעים לקופת פשיטת הרגל, וכשזה לא נתן מועד ברור וסופי להשלמת החקירות.

דיון והחלטה

6. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, ושקילת נימוקיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להיזקק לתגובת המשיבים. לא מצאתי כי נפל בהחלטתו של בית המשפט המחוזי פגם המצדיק את התערבותו של בית משפט זה. כלל הוא כי החייב בהליכי פשיטת רגל אינו אמוץ על אופן ניהולו של הליך פשיטת הרגל בכלל, ועל זהות בעל התפקיד הממונה בפרט. בענייננו, הליך פשיטת הרגל נפתח לבקשת נושה, כאשר מרבית הנושים הם מוסדות בנקאיים. משנמצא כי כלל נושיו של החייב סבורים כי על הנאמן להמשיך בתפקידו, לא מצאתי עילה להעביר את הנאמן מתפקידו. נוסף על כך, לא מצאתי כי טענותיו של המבקש בדבר התנהלותו של הנאמן מגלות עילה להעביר את הנאמן מתפקידו. בית המשפט המחוזי בחן את טענותיו של המבקש באופן יסודי ומעמיק, מצא כי לא נפל פגם בהתנהלות הנאמן, ואף הגיע למסקנה כי רבים מהפגמים אשר להם טען המבקש נבעו דווקא מהתנהלותו-שלו. לא מצאתי כי המבקש הצביע בבקשתו על טעמים המצדיקים סטייה מקביעותיו העובדתיות של בית המשפט המחוזי, או שינוי ממסקנותיו המשפטיות.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ג' באדר התשע"ג (13.2.2013).

ש ו פ ט